

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 27 maja 2013 r.

DOLiS/DEC- 587/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 i art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie skargi Pana T. O., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego, oraz Uniwersytet w K.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana T. O., zwanego dalej Skarżącym na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w K., zwany dalej WINB, oraz Uniwersytet w K., zwany dalej Uniwersytetem. W treści przedmiotowego pisma Skarżący podniósł, iż „pracodawca tj. [...] Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego skierował do Wydziału Prawa i Administracji pismo znak: [...] w którym zwraca się z prośbą o udzielenie mu informacji czy <<...T. O. ur. [...]. w latach 2009-2012 podejmował studia na kierunku Administracja. Jeśli tak, to jak długo był studentem tego kierunku...>> informując przy tym, iż dane te są mu potrzebne do postępowania sądowego (...) W odpowiedzi na w/w pismo Prodziekan Wydziału Prawa i Administracji [...]. pismem z dnia [...] skierowanym do Wojewódzkiego inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. udzielił odpowiedzi potwierdzającej fakt podjęcia przez mnie studiów na tymże wydziale podając okres gdy byłem studentem oraz fakt skreślenia mnie z listy studentów”. Ponadto,

Skarżący w pismach z dnia [...] grudnia 2012 r. oraz [...] stycznia 2013 r., wskazał, że zwracał się do [...] Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego o przekazanie informacji w zakresie miejsca przechowywania pozyskanych w ww. sposób danych osobowych, sposobu ich przetwarzania, a także informacji o tym kto ma do nich dostęp. Skarżący otrzymał od WINB odpowiedź na ww. wniosek, jednak w jego ocenie nie była ona wystarczająca. W związku z powyższym Skarżący wniósł o zbadanie czy nie doszło do naruszenia przepisów prawa w zakresie gromadzenia i przetwarzania jego danych osobowych bez podstawy prawnej, nie udzielenia w terminie 30 dni informacji o miejscu przechowywania danych, ewentualnie innych przypadkach zbierania danych osobowych przez WINB bez wiedzy i zgody Skarżącego, nie usunięcia danych osobowych z zasobów WINB, odmowie okazania dokumentów dotyczących jego osoby. Ponadto, Skarżący zasugerował konieczność powiadomienia właściwych organów ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa przez Uniwersytet jak i WINB.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący jako pracownik WINB złożył do Sądu Rejonowego [...] pozew przeciwko swojemu pracodawcy o naruszenie zasad równouprawnienia i mobbing (sygn. akt [...]).

2. W związku z podnoszonymi w toku ww. postępowania sądowego zarzutami, WINB zwrócił się do Uniwersytetu z wnioskiem o przekazanie informacji dotyczących Skarżącego w zakresie czy podejmował studia na kierunku Administracja, a jeśli tak to jak długo był studentem tego kierunku.

3. Pismem z dnia [...] listopada 2012 r. Prodziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu przekazał WINB wnioskowaną informację.

4. Skarżący, w pismach z dnia [...] i [...] grudnia 2012 r. zwrócił się do WINB o okazanie pisma z dnia [...] października 2012 r. znak: [...], stanowiącego ww. wniosek WINB do Uniwersytetu, oraz o udzielenie informacji w jaki sposób przetwarzane są jego dane osobowe w ten sposób uzyskane, kto ma do nich dostęp oraz gdzie i w jaki sposób są one przechowywane.

5. W odpowiedzi WINB przekazał Skarżącemu pismo z dnia [...] stycznia 2013 r. stanowiące odpowiedź na ww. pisma.

Na podstawie zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W myśl art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwaną dalej ustawą, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem do spraw ochrony danych osobowych. Do jego zadań, wg art. 12 pkt 1 ustawy, w szczególności należy kontrola zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami ustawy oraz z przepisami innych aktów prawnych, które dotyczą ochrony danych osobowych.

Przepisy ustawy, określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 (w przypadku tzw. danych zwykłych) lub w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy (w przypadku tzw. danych szczególnie chronionych). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ustawy, jest zamknięty i każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Tym samym zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest jedyną podstawą dopuszczającą przetwarzanie danych osobowych, bowiem proces ten będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Dodatkowo, zgodnie z treścią art. 33 ustawy, na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a (ust. 1). Na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie (ust. 2). Wskazany powyżej przepis art. 32 ust. 1 stanowi, iż każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do: uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska (pkt 1), uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze (pkt 2), uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych (pkt 3), uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej (pkt 4), uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane (pkt 5), uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2 (pkt 5a).

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego wskazać należy, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, u podstaw udostępnienia danych osobowych Skarżącego przez Uniwersytet na rzecz WINB nie leżała żadna z przesłanek udostępnienia danych z art. 23 ust. 1 ustawy. Nie można zgodzić się bowiem z argumentacją przedstawioną przez oba podmioty, iż chęć dołączenia określonych informacji (w niniejszym wypadku informacji o czasie posiadania przez Skarżącego statusu studenta), do toczącego się postępowania sądowego, wypełnia przesłankę wyrażoną w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Odróżnić należy bowiem udostępnienie danych w celu wszczęcia postępowania sądowego, od przekazania informacji mogących stanowić, w ocenie podmiotu wnioskującego, materiał dowodowy w celu jego wykorzystania w zawisłym już postępowaniu. Bez wątpienia, skuteczne wytoczenie powództwa wymaga wniesienia pozwu stosownie do art. 187 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 ze zm.) zwanej dalej Kpc, czyli pozw powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego. Jednakże, w przedmiotowej sprawie, przekazanie danych osobowych Skarżącego nie było nakierowane na skuteczne wniesienie pozwu, a jedynie, co pozostaje poza sporem, w celu udowodnienia konkretnej okoliczności w toku trwającego już postępowania. Wskazać w tym miejscu należy, że art. 248 § 1 Kpc stanowi, iż każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne. Wobec powyższego, do udostępnienia danych osobowych Skarżącego w zakresie okresu w jakim przysługiwał mu status studenta, Uniwersytet byłby zobligowany dopiero po wydanym zarządzeniu sądu, w którym określony byłby termin i miejsce obowiązku przedstawienia dokumentu. Zatem, zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zasadnym byłoby, aby WINB, w przypadku chęci przeprowadzenia dowodu z posiadanych przez Uniwersytet dokumentów, wniósł do sądu przed którym toczy się postępowanie o dopuszczenie określonego dowodu, poprzez zobligowanie Uniwersytetu do ich przedłożenia. W takim wypadku sąd ma możliwość oceny czy przeprowadzenie danego dowodu jest niezbędnym dla prawidłowego ustalenia mających znaczenie dla konkretnej sprawy okoliczności.

Pomimo powyższej konstatacji, kluczową dla podjętego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnięcia, jest okoliczność, iż pozyskane przez WINB dane osobowe Skarżącego zawarte w piśmie Uniwersytetu, nie są przetwarzane przez WINB. Z materiału dowodowego wynika, że przedmiotowe pismo zostało złożone jako dowód do akt postępowania wraz z pismem procesowym z dnia [...] stycznia 2013 r., jego kopia, zgodnie z przepisami Kpc została przekazana Skarżącemu jako powodowi. Druga kserokopia znajduje się wyłącznie w posiadaniu profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego przez WINB. Podkreślić należy, że brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Nakaz taki w przedmiotowej sprawie byłby bowiem niemożliwy do wykonania ze względu na charakter kwestionowanego zachowania, mianowicie jego nieodwracalność. Ponadto, zgodnie z przepisami ustawy określającymi zakres kompetencji, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów lub sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku postępowań odwoławczych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r., sygn. akt II S.A. 410/00).

Jednocześnie, mając na uwadze okoliczności ujawnione w toku niniejszego postępowania, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, korzystając z uprawnienia określonego w art. 19a ust. 1 ustawy, w odrębnym wystąpieniu zwrócił się do Uniwersytetu o podjęcie działań mających na celu uniknięcie podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego, w przedmiocie nie wypełnienia przez WINB obowiązku informacyjnego określonego w art. 33 ustawy, wskazać należy, że Skarżący zwrócił się o udostępnienie mu dokumentów posiadanych przez WINB. Jednakże prawo do żądania wypełnienia ww. obowiązku informacyjnego nie może być utożsamiane z dostępem do dokumentów stanowiących jedynie nośnik danych osobowych. Ustawa nie nakłada bowiem obowiązku udostępnienia nośników danych. Jednocześnie z uwagi, iż przedmiotowy dokument został przekazany do sądu, dane w nim zawarte nie były przetwarzane w zbiorze danych WINB. Niezależnie podkreślić należy, że WINB poinformował Skarżącego pismem z dnia [...] stycznia 2013 r. o fakcie pozyskania danych zawartych w kwestionowanym piśmie i przekazania ich ustanowionemu w sprawie pełnomocnikowi, oraz Skarżący otrzymał kopię pisma Uniwersytetu, załączonego do pisma procesowego WINB z dnia [...] stycznia 2013 r., w związku z przekazaniem na jego rzecz, zgodnie z przepisami procedury cywilnej, odpisu pisma wraz z załącznikami.

W odpowiedzi na żądanie Skarżącego w zakresie zawiadomienia przez organ właściwych organów o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, podkreślenia wymaga, że stosownie do zakresu kompetencji wskazanego w art. 12 pkt 1-7 ustawy o ochronie danych osobowych, do kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie należy inicjowanie postępowań dyscyplinarnych, czy też powiadamianie organów stanowiących nadzór nad działalnością konkretnego podmiotu o ewentualnym działaniu stanowiącym naruszenie ustawy o ochronie danych osobowych w formie decyzji administracyjnej. Takie stanowisko potwierdza orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 19 lipca 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) stwierdził, iż : „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu

o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach postępowania. (...) Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie (...) Decyzja o zawiadomieniu nie nosi jednak cech decyzji administracyjnej o jakiej mowa w art. 104 i nast. K.p.a.”. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli zdaniem Skarżącego w wyniku działań podmiotów, których dotyczy niniejsze postępowanie doszło do wypełnienia przesłanek czynu zabronionego, może on samodzielnie wystąpić z takim zawiadomieniem do właściwych organów.

Nadto wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów Kpc. Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań WINB lub Uniwersytetu w ocenie Skarżącego, do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00–193 Warszawa).